

การศึกษา

มารยาทของชาวบรูไน ตอนที่ ๒

ในการทักทาย ชาวบรูไนจะจับมือกันแบบหลวม ๆ ไม่แน่นมาก แต่สำหรับคนที่ต่างเพศกันก็ไม่ควรสัมผัสมือกัน จะใช้วิธีการพยักหน้าแทน ตามมารยาทผู้น้อยต้องทักทายผู้ใหญ่ก่อนเสมอแต่ทั้งนี้แล้วแต่สถานการณ์ ชาวบรูไนไม่นิยมเรียกชื่ออย่างเดียว ควรมีคำนำหน้าชื่อ ซึ่งอาจจะใช้ตามตำแหน่งหรือยศถาบรรดาศักดิ์ หรือใช้คำนำหน้าทั่วไปคือ awang อา วัง สำหรับผู้ชาย และ dayang ดา ยิง สำหรับผู้หญิง

การแต่งกาย ชาวมุสลิมต้องแต่งกายตามคำสอนของศาสนาอิสลาม กล่าวคือต้องปกปิดสิ่งที่เรียกว่า aurat เอา รัด เช่น ผู้ชายคือส่วนตั้งแต่เอวถึงหัวเข่า ผู้หญิงคือทุกส่วนยกเว้นใบหน้าและมือ คนที่ไม่ใช่มุสลิมควรแต่งกายสุภาพ ไม่สวมกางเกงหรือกระโปรงสั้น เสื้อที่รัดรูปและเสื้อแขนกุด หากเป็นงานเลี้ยงควรสวมชุดประจำชาติคือ baju kurung. บา จู กู รุง สำหรับผู้หญิง และ

baju melayu บา จู เมอ ลา ยู สำหรับผู้ชาย การเขือนบ้านผู้อื่น ควรถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้าน แยกควรรอให้เจ้าของบ้านเชิญนั่งก่อนแล้วจึงนั่งตรงที่ที่เจ้าของบ้านให้นั่ง หากเจ้าของบ้านเชิญมารับประทานอาหารด้วยกันที่บ้าน แยกควรนำอาหารติดไม้ติดมือมาด้วย เช่น ผลไม้ ขนมหวาน และควรรอให้เจ้าของบ้านเชิญก่อนจึงค่อยเริ่มรับประทานอาหารได้ ส่วนใหญ่จะให้ผู้อาวุโสที่สุดของวงอาหารตักอาหารก่อน

การรักษาหน้าถือเป็นเรื่องสำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับชาวบรูไน ผู้คนมักจะหลีกเลี่ยงการโต้เถียงหรือการว่ากล่าวอย่างรุนแรงเพื่อไม่ให้ผู้อื่นเสียหน้า ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงการพูดหรือวิจารณ์ที่ตรงไปตรงมา การปฏิเสธหรือการไม่เห็นด้วยก็ควรใช้ถ้อยคำที่ไม่ให้กระทบความรู้สึกคนอื่น.

สำหรับ สุฮาร์ยิ เยียน บลธิฮา สูดมูข สรูป